

Skatteministeriet

20. maj 2021
J.nr. 2020 - 3979

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 89 - Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven og fondsbeskatningsloven (Implementering af skatteundgåelsesdirektivets minimumskrav til medlemsstaternes CFC-regler).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 13 af 16. april 2021.

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 16. april 2021 fra KPMG Acor tax, jf. L. 89 - bilag 13.

Svar

1. KPMG Acor Tax (KPMG) bemærker, at gevinst og tab på en varedebitor udgør CFC-indkomst efter gældende regler. KPMG påpeger endvidere, at det følger af kursgevinstlovens regler, at selskaber som udgangspunkt skal anvende realisationsprincippet for sådanne fordringer, medmindre selskabet har valgt at anvende lagerprincippet. Er lagerprincippet valgt, skal det anvendes samlet for alle selskabets varedebitorer.

KPMG beder om, at det bekræftes, at selskabet, uanset om det anvender realisationsprincippet eller lagerprincippet, skal anvende realisationsprincippet både ved CFC-testen, opgørelsen af CFC-indkomsten og den skattepligtige indkomst for så vidt angår varedebitorer i selskabets udenlandske faste driftssteder, jf. selskabsskattelovens § 8, stk. 2.

Kommentar

Det bemærkes, at spørgsmålet alene angår gældende ret, og at de pågældende regler ikke foreslås ændret ved lovforslaget.

Der spørges til, hvorvidt et dansk (moder)selskab på vegne af et udenlandsk fast driftssted, der er omfattet af CFC-reglerne, kan udnytte valgreglen i kursgevinstlovens § 25, stk. 4, hvorefter der er adgang til at medregne gevinst og tab på varedebitorer efter lagerprincippet.

Når et dansk selskab har foretaget et valg efter kursgevinstlovens § 25, stk. 4, vil dette valg også gælde for selskabets faste driftssteder. Der er således ikke adgang til at træffe et selvstændigt valg for selskabets faste driftssteder, idet valget træffes samlet for alle selskabets varedebitorer, herunder altså også det faste driftsstedes varedebitorer.

KPMGs forståelse kan derfor ikke bekræftes.

2. KPMG beder om, at det bekræftes, at valget efter kursgevinstlovens § 25, stk. 4, kan træffes frit for et dansk moderselskabs udenlandske datterselskaber, jf. selskabsskatteloven § 32.

Kommentar

Såfremt der er tale om et dansk datterselskab, herunder et dansk datterselskab omfattet af CFC-reglerne, har datterselskabet adgang til at træffe et selvstændigt valg efter kursgevinstlovens § 25, stk. 4. Dette gælder tilsvarende, hvis der er tale om et udenlandsk datterselskab, der omfattes af selskabsskattelovens § 32, idet indkomstopgørelsen for det udenlandske CFC-selskab skal foretages efter danske regler.

Det kan derfor bekræftes, at der for så vidt angår udenlandske datterselskaber kan træffes et valg efter kursgevinstlovens § 25, stk. 4.

3. KPMG beder om, at det bekræftes, at det i de ovenfor nævnte tilfælde er muligt at tilvælge lagerprincippet ved opgørelserne efter CFC-reglerne for det udenlandske faste driftssted henholdsvis datterselskabet, uanset hvilket valg det danske (moder)selskab har taget.

Kommentar

Som anført ovenfor vil der kunne træffes et selvstændigt valg for udenlandske datterselskaber, hvorimod et fast driftssted vil være bundet af det valg, som det danske selskab (hovedkontoret) har truffet.

4. Hvis lagerprincippet kan tilvælges og anvendes for varedebitorer, spørger KPMG til, hvordan indgangsværdien af varedebitorerne fastsættes til brug ved opgørelserne efter CFC-reglerne, når lagerprincippet ikke er tvunget. KPMG henviser til selskabsskattelovens § 32, stk. 4, 2. pkt., hvoraf det følger, at "... skattepligtig fortjeneste og fradragsberettiget tab beregnes på grundlag af de faktiske anskaffelsessummer og det faktiske anskaffelsestidspunkt, medmindre lagerprincippet skal anvendes."

Kommentar

Det følger af kursgevinstlovens § 25, stk. 4, at når lagerprincippet er valgt, kan valget heraf kun ændres efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen. Valget kan altså ikke frit ændres fra år til år.

Det må formodes, at lagerprincippet kun vælges anvendt, hvis det af skatteyderen vurderes som den mest hensigtsmæssige beskatningsform. I første indkomstår hvor lagerprincippet anvendes, vil indkomsten på varedebitorer skulle opgøres som forskellen mellem værdien ultimo indkomståret og den faktiske anskaffelsessum. I efterfølgende indkomstår opgøres indkomsten efter de sædvanlige lagerprincipper.